

Michal Semín: V EU je dnes špatně úplně všechno. Unijní hnojomet a výhrůžky Maďarsku. Orbán bojuje za Prahu i za celý svět. Vydržte, premiére Orbáne!

- CZ24 News | 25. června 2021

EU: Michal Semín komentuje boj Viktora Orbána za zachování tradičních hodnot v Evropě – a s obavami čeká, zda maďarský prezident tento šílený tlak ustojí

Velký reset, mění lidskou společnost k nepoznání, nezačal covidem. Probíhá již pěknou řádku let a Fauciho virus jej pouze akceleroval. Klaus Schwab, který termín *velký reset* zplodil, ve svých projevech a knihách otevřeně hovoří o tom, k jakému cíli má tato globální perestrojka směřovat – k transhumanismu.

Sen vytvořit „nového člověka“ – v tomto případě jakéhosi kyborga – je odvěkou touhou všech společenských utopií. Všem je pak společná vzpoura proti lidské přirozenosti, jíž se chce pýchou opilý revolucionář zbavit. Má to být on, kdo narýsuje hranice lidství a určí, komu jsou výsady s ním spojené přisouzeny, a komu již ne.

Podlý útok

Právě v tomto kontextu je třeba vnímat útok strážců nových „evropských hodnot“ na maďarského premiéra Viktora Orbána kvůli přijetí antipedofilního zákona, zakazujícího přímou propagaci homosexuality a jiných sexuálních deviací ve školní výuce. Jediný opravdu autentický konzervativce na čele eurounijního státu hájí zákon poukazem na to, že hodnotový rámec sexuální výchovy nemají poskytovat učitelé, ale rodiče.

Odvěká pravda, podobně jako tvrzení, že dvě plus dvě jsou čtyři, se však pomalu ale jistě stává trestným činem. Okamžitě se dala do pohybu mašinérie, připomínající atmosféru totalitních režimů. Dopisy rozhořčených pracovních kolektivů, mediální hnojomet a vyhrožování kázeňskými tresty (předsedkyně EK von Leyenová hovoří o ostudě a nizozemský premiér Mark Rutte vyhrožuje, že Maďarsko „dostane na kolena“) z lůn „spřátelených zemí“, včetně jejich vlád. Ta česká, stejně jako polská či slovenská, se ke kritice Maďarska prozatím nepřipojila (u Poláků, dokud je v čele státu Právo a spravedlnost, to samozřejmě nikdy nehrozilo), ale premiér Babiš se Bruselu podvolil již tolikrát, že si Orbán jeho podporou jistý být nemůže.

Nejtvrdší antiorbánovská agitka však přišla ze samotného středu Čtvrté říše: Angela Merkelová dle hlášení německých zpravodajů nepodala Orbánovi při jednání na summitu EU ruku (což zase není tak neobvyklé, když se eurověrchuška, alespoň před kamerami, zdraví covidistickým Źukáním loktů) a mnichovský fotbalový stadión se před příjezdem maďarského fotbalového mužstva – se souhlasem křesťanského (!) sociála Södera – začal halit do duhy. A i když politicky korektní nasvícení Allianz Areny UEFA nakonec zadržela, Maďaři jen stěží někdy zapomenou na bučení a pískot německých ovčanů při hraní maďarské hymny.

Všechno špatně

Viktor Orbán přitom nikdy žádným germanofobem nebyl – naopak. Považuje se za politického učně Helmuta Kohla a s jeho nástupkyní dlouhá léta uměl vycházet po dobrém. K patrnému zlomu došlo až po nuceném odchodu Orbánovy strany Fidesz z křesťansko-demokratického bloku v Evropském parlamentu. I ten rozvázal Orbánovi ruce – či spíše jazyk – jak o tom svědčí jeho poslední úchvatný veřejný projev v Budapešti, přednesený u příležitosti 30. výročí odchodu sovětských vojsk (přinášíme jej o pár odstavců níže).

Kdyby se podobná trachtace konala u nás, všechny projevy by se nesly ve válečném protiruském tónu, přirovnávající Putinovo Rusko k brežněvovskému Sovětskému svazu. Orbán, protože nemá, proč by bojoval staré války, raději svou pozornost upřel k jinému svazu – evropskému. Přinesl do debaty o reformě EU sedm tezí, z nichž ani jedna není současnému eurobyru po chuti.

Při pochvalné citaci Václava Klause odmítl koncept evropského národa nahrazující původní identitu evropských národů. Hovořil o demokratickém deficitu a nemožnosti uchovat demokratický režim v EU, bude-li se i nadále centralizovat. Navrhl vypustit termín „stále se prohlubující unie“ z primárních smluv EU, přičemž kritizoval sklon evropských elit popírat křesťanský charakter naší kultury a civilizace a hodnotu přirozené rodiny, založené na manželství muže a ženy.

Obvinil je i z napojení na mocný „neziskový sektor“, organizovaný a placený Georgem Sorosem, využíváný jako nástroj politického boje a nelegitimního dobývání moci a sloužící k neustálému kádrování vybraných členských států z nedostatečného zachovávání „evropských hodnot“. Navrhl radikální změnu fungování unijních institucí, včetně přeměny Evropského parlamentu na sbor, složený ze zástupců národních parlamentů, hájících nikoli unijní, ale národní zájmy.

Jde o vše

Suma sumárum, Orbán nepřišel s vizí reformy EU, ale s její faktickou demontáží. Mark Rutte to ví, a proto již raději otevírá debatu o tom, jak dřív, než ten europapiňák vybuchne, uvolnit páru rozlukou s Budapeští. Bude to ještě velký boj nervů a vůbec není jisté, že to Orbán ustojí. Přistoupí na některé změny v legislativě, jako to po nátlaku Bruselu učinil u zákona o neziskových organizacích či médiích?

Pokud ne, pak se veškerá pozornost obou táborů zaměří k maďarským parlamentním volbám, které se mají konat v roce 2022. Orbán patrně opět zvítězí, Europáčci však udělají maximum možného, aby se Maďarsko, tento patrně jediný skutečný trn v unijním boku, podvolilo. Je v našem nejbytostnějším zájmu, aby se tak nestalo.

V Budapešti se však nebojuje jen za Prahu. V sázce je mnohem víc – svět, kde se děti rodí mámě a tátovi, kde národ není sprosté slovo a kde svoboda zastávat tradiční hodnoty není zločin.

Projev premiéra Orbána o budoucnosti Evropské unie

19. 6. 2021.

Debata, která v Evropské unii začala v květnu – a tedy i můj projev – se týká budoucnosti Evropské unie, nikoli Evropy. Norsko, Švýcarsko, Velká Británie, jistě celý Balkán, Bělorusko jistě a také Rusko až po pohoří Ural jsou také součástí Evropy, i část Turecka zasahuje do geografického prostoru, který nazýváme Evropa.

Evropa je kulturní formace, která je fantastická, úžasná, dechberoucí a nenapodobitelná. Dědictví tří hor, tří kopců, které se navzájem pojaly; vinná réva, která pocházela z větví Akropole, Capitolia a Golgoty, naroubovala jeden do druhého. Víno se vyrábí na mnoha místech po celém světě a byly také učiněny pokusy zavést evropskou kulturu na mnoha místech po celém světě, ale nikdy se nemohou přiblížit chuti a kráse originálu, bez ohledu na to, kolikrát se sami napijí strnulostí.

V životě Evropy se střídala lepší a horší období, ale Evropa je věčná, a tak je tomu i dnes, i když brnění ostatních může zářit jasněji. Dnes se však nezúčastňujeme zasedání Akademie umění, kde soutěžíme ve chválení slávy našeho kontinentu, ale politické události, a musíme myslet na budoucnost Evropské unie, ne na Evropu.

Evropská unie je politická formace vytvořená člověkem, která byla založena za účelem ochrany ekonomických a vojenských zájmů jednotlivých států. Byla založena s cílem reagovat na politickou skutečnost, že po druhé světové válce byla polovina Evropy obsazena Američany, druhá Sověty. Vytvořili Evropskou unii, aby neztratili naději, že jednoho dne budou evropští občané moci znovu rozhodovat o osudu Evropy.

Dámy a pánové,

Na základě průzkumu Frankfurter Allgemeine Zeitung který uvádí, že v červnu 2021 pouze 45 procent Němců uvedlo, že mohou svobodně vyjádřit svůj názor, zatímco 44 procent sdílí názor opačný. Podle respondentů se mohou snadno spálit, pokud uvedou, co si skutečně myslí o islámu, vlastenectví nebo lásce k zemi. Václav Klaus – nejjasnější maják mezi bývalými politickými vůdci v Evropě dnes – říká, že člověk, rodina a národ jsou vystaveni útokům najednou a že tyto útoky ohrožují budoucnost Evropy.

Místopředseda Evropského parlamentu Barley říká, že by Maďarsko a Polsko měly mít hlad. Jeden z místopředsedů Komise říká o členském státě EU, o nás, že jsme nemocná demokracie. Co se to stalo s naší Evropskou unií?

Dámy a pánové,

V roce 2008 představovala EU 25 procent světového HDP, zatímco v roce 2019 bylo toto procento pouze 18. V roce 2008 představovala EU 22 procent světové přidané hodnoty výroby, v roce 2019 to bylo jen 15 procent. V roce 2001 bylo 14 z 50 největších světových společností evropskými, dnes pouze 7. Mezi 10 největšími finančními centry na světě neexistuje v Evropské unii jediné místo. Před třiceti lety podala Evropská unie sedmkrát více oznámení o patentech než Čína, zatímco dnes Čína podá čtrnáctkrát více než Evropská unie.

Za posledních 25 let ve světě bylo založeno 20 společností, jejichž hodnota dnes přesahuje 100 miliard dolarů: 9 amerických, 8 čínských, není mezi nimi žádná evropská společnost. Co se to stalo s naší unií? Za posledních třicet let Spojené státy zvýšily své vojenské výdaje o více než 30 procent, Čína zvýšila svůj vojenský rozpočet devětkrát, což znamená o 900 procent. Dnes je EU tam, kde byla před třiceti lety. Dnes jsou mezi deseti zeměmi s nejvyššími vojenskými výdaji pouze dvě země z Evropské unie. Co se to stalo s naší Evropskou unií?

Dámy a pánové,

Pouze čtvrtina občanů Evropské unie věří, že příští generace bude mít lepší život než ty dnešní. Padesát sedm procent Francouzů, 53 procent Belgičanů a 44 procent Němců věří, že příští francouzská, belgická a německá generace bude mít horší život než ta dnešní. Kam zmizel evropský sen? Co se to stalo s naší Evropskou unií?

Podle studie Bertelsmannova institutu z roku 2016 má jednotný trh za následek nadměrné příjmy členských států. Je pravda, že to není stejné pro všechny. Na obyvatele překročení 1 046 eur u Němců, překročení 1074 eur u Francouzů, překročení 408 eur u Maďarů, překročení 382 eur u Poláků, což znamená, že místo konvergence pozorujeme divergenci. Podle studie CEP, jiného německého institutu z roku 2017, pouze Německo a Nizozemsko získaly a nadále získávají ze zavedení eura, všechny ostatní státy v eurozóně utrpěly velké ztráty. Co se to stalo s naší Evropskou unií?

Dámy a pánové,

Dnes je den maďarské svobody. Bylo to před třiceti lety, co jsme vyhráli studenou válku. Prezident Reagan změnil poměr sil, a zahájil rozhodující bitvu studené války. Polská Solidarita dokázala s odvahou odvozenou od polského papeže, že Sověti již nemají sílu nasadit jediné prostředky, které udržují socialistický tábor pohromadě, armádu a násilí. Rok 1956 už byl minulostí. A o sedm let později, s odvahou pocházející z Polska, se národy střední Evropy, všichni z nás, postavili vedle Polska a vyhráli poslední bitvu studené války v letech 1989-1990.

Byli jsme tam. Víme, že svoboda nám nezaklepala jen na dveře, bojovali jsme za ni. Komunismus se nejen nezhroutil, ale svrhli jsme ho. Berlínská zeď nepadla sama od sebe, srazili jsme ji. Sověti nás sami od sebe neopustili, vytlačili jsme je. Svrhli jsme, srazili jsme, vytlačili jsme – a bojovali jsme za to statečně, bez krveprolití, s odvahou a mazaností. Dnes jsme stejní jako tehdy: poslední přeživší bojovníci za svobodu v Evropě.

Historie Evropy se nezměnila sama od sebe, my jsme ji změnili. Víme, že nyní, když se Evropská unie dostane do potíží, sama neopraví své cesty, nezmění se a nepřepne na správnou cestu. Musíme napravit její způsoby, musíme to změnit a přivést ho zpět na správnou cestu, cestu, která byla kdysi úspěšná.

Dámy a pánové,

Dnes Evropská unie opět potřebuje náš druh bojovníků za svobodu.

Dnes definujeme teze. Teze, s nimiž maďarská vláda přispívá k celoevropské debatě o budoucnosti Evropy, a na které, jak doufáme, naváže podobná pozice maďarského parlamentu.

Naše **první teze** spočívá v tom, že rychle míříme k empírové Evropské unii. Místo Evropy národů se v Bruselu staví evropský superstát, na který nikdo nikomu nedal mandát. Neexistuje žádný evropský lid, existují pouze národy jednotlivých států. A bez politického lidu je nemožné vybudovat demokracii; budování bruselské říše proto nutně vede k deficitu demokracie. Chtěli bychom něco úplně jiného. Chceme demokracii, jejíž základ tvoří evropské národy. Neměli bychom se bát to vyslovit nahlas: my demokraté stojící na národní úrovni jsme proti stavitelům říše, kteří jsou ve skutečnosti odpůrci demokracie.

Naše **druhá teze** spočívá v tom, že Brusel se dnes řídí těmi, kteří integraci nevidí jako prostředek, ale jako cíl, cíl sám o sobě. Proto chtějí potlačit všechny národní zájmy a tradiční evropské hodnoty. Právní systém a instituce EU tuto snahu spíše podporují, než jí brání. Proto naši političtí oponenti vynakládají veškeré úsilí na oslabení přirozených společenství, která tvoří samotný základ evropské kultury. Národ, regiony, křesťanské a židovské církve, rodiny jsou dnes na kříži. Proto maďarská vláda říká, že výraz „stále hlubší unie“ by měl být ze smluv o EU vypuštěn při první možné příležitosti.

Naše **třetí teze** spočívá v tom, že Brusel předal značnou část své moci externím subjektům. Předal je sítím organizovaným a ovládaným mimo Evropu, zejména Sorosovým sítím a Demokratům USA za nimi. Tak se to stává. Jako první krok byla Komise přesunuta z politicky nestranného postavení Strážce smluv a byla přeměněna na politický orgán. Začalo to ne tajně, ale veřejným oznámením předsedy Junckera. Jen abych to zmínil v závorkách, proto Britové a Maďaři nepodpořili volbu pana Junckera za předsedu Komise, a to nakonec také vedlo k brexitu.

Druhým krokem bylo, že se Komise přeměnila na politický orgán, který se rozhodl připravit takzvané Zprávy o právním státu o členských státech EU. Tyto zprávy o jednotlivých zemích však nejsou sestavovány na základě stanovisek, dokumentů nebo faktických prohlášení členských států. Tato práce je zadávána nevládním organizacím, falešným organizacím občanské společnosti působícím v členských státech, které jsou ve skutečnosti politickými organizacemi a které téměř bez výjimky patří do sítě George Sorse na celém kontinentu, což samy nepopírají.

Třetí krok: demokraticky zvolené vlády členských států jsou hodnoceny na základě jejich údajů a názorů a dokonce chtějí potrestat ty, kdo jim nejsou po chuti. Jde o zneužití pravomoci, pravomoci, kterou členské státy přenesly na Komisi.

Naší **čtvrtou tezí** je, že bez společného hospodářského úspěchu se Evropská unie rozpadne. Princip EU je založen na jednoduchém předpokladu, že členské státy mohou společně dosáhnout lepších výsledků než jeden vedle druhého. Pokud se ukáže, že jeden po druhém jsme nebo můžeme být ekonomicky úspěšnější, je to konec Evropské unie. Proto my, kteří jsme zastánci Evropské unie, musíme podporovat pouze politiku zaměřenou výhradně na společný hospodářský úspěch. Místo toho dnes Brusel bojuje sám se sebou, svými vlastními členskými státy; přednáší, vyhrožuje, nutí a trestá nás, což znamená, že zneužívá svou moc, a tím si dělá nepořádek.

Naší **pátou tezí** je, že příští desetiletí bude obdobím nebezpečných výzev: masová migrace, epidemie a pandemie. Právě v této nebezpečné éře musíme vytvořit bezpečnost a být úspěšní ve světové ekonomice. Obnova unijní demokracie je podmínkou úspěchu. V zájmu ochrany národní a ústavní identity členských států proto musí být za účasti ústavních soudů členských států vytvořen nový orgán.

Naše **šestá teze** spočívá v tom, že Evropský parlament se ukázal být slepou uličkou, pokud jde o

evropskou demokracii. Představuje pouze své vlastní stranické, ideologické a institucionální zájmy. Spíše než přidává, odebírá sílu Evropské unie. V tomto ohledu musíme významně posílit úlohu vnitrostátních parlamentů. Vnitrostátní zákonodárné sbory by měly vysílat zástupce do Evropského parlamentu – na základě modelu Parlamentního shromáždění Rady Evropy. Vnitrostátní parlamenty by navíc měly mít právo zastavit legislativní proces EU, pokud se domnívají, že porušuje vnitrostátní pravomoci, což znamená, že by měl být zaveden postup červené karty.

Naše **sedmá teze**: Srbsko musí být přijato. EU má o členství Srbska vážnější zájem než samotné Srbsko. Tato skutečnost musí být přijata.

Dámy a pánové,

Historie nám nyní nese příležitost na stříbrném podnose. Tato debata začala, konečně můžeme hovořit otevřeně o problémech, o všem, co považujeme za škodlivé a co znepokojuje občany členských států. Pódium bylo také postaveno pro nás – doufám, že je to to, čemu věřím – stačí nabrat dostatek intelektuální odvahy a můžeme ji využít ve svůj prospěch.

Dostali jsme šanci zastavit, aby se Evropská unie změnila v Sovětský svaz a Brusel v Moskvu. Známe skutečný rozsah ohrožení, protože jsme svobodní pouze třicet let. Vždy jsme byli evropskými bojovníky za svobodu. Bojovali jsme za svobodu, zatímco naši západní přátelé ji zdědili. Jaký to rozdíl!

Měli bychom mít dostatek intelektuální a politické odvahy připustit, že doba se změnila. Před třiceti lety jsme věřili, že Evropa je naší budoucností, ale dnes již vidíme, že naopak my jsme budoucností Evropy. Mějme odvahu být demokraty a bojovníky za svobodu také v Bruselu, protože to je jediný způsob, který může vést k nové evropské renesanci.

Pán nad námi všemi, Maďarsko na prvním místě. Tak do toho, Maďarsko, do toho, Maďaři!

Zdroj: Protiproud